

Školitelský posudek na diplomovou práci Anny Ježkové Ferdinand Hilprandt a kulturní a ekonomický rozvoj Blatné, Praha 2020, 75 s. rkp. plus přílohy

Cíl práce

Město Blatná a její vodní zámek není v české historiografii Popelkou. Ba právě naopak. Svědčí o tom seznam literatury a internetových zdrojů. V této práci je kladen důraz na kulturní a ekonomický rozvoj města ve spojitosti s rodinou Hilprandtů von Ottenhausen, kteří městu vtiskli ráz, svébytnost a maloměstskou malebnost jako vystřiženou z novel o zámku a podzámčí. Město a její vrchnost anebo město a jeho urozený starosta, který je zdejší zámeckým pánem se už dávno dostaly v české historiografii z jasné kontrapozice do ještě jasnější spolupracující koexistence. Tento obrat také daleko více odpovídá historické skutečnosti. A o této spolupráci mezi městem a zámkem tato diplomová práce je.

Metoda zpracování a výsledky práce

Metoda zpracování je kombinací samosprávného vzestupu města a jeho společenského života a zdejší dopravně-podnikatelské infrastruktury v liberální době a sestupu místních aristokratických elit v důsledku neodvratných světodějných událostí, čímž byly světové války, vznik nového státu a pozemková reforma. Každá z těchto událostí rozbíjela tradiční sepětí města a zámku a nakonec skončila destrukcí aristokracie, velkostatku a i samosprávy a tedy i oné tradiční spolupráce mezi městem a zámkem. Tato spolupráce a následná destrukce a i konečný rozklad je zde demonstrován na veřejné činnosti dvou velmi agilních osob ze zámku – Roberta a především pak Ferdinanda Hilprandta. Zároveň je tato práce založena na kombinaci ego-dokumentů a klasických normativních pramenů.

Rozvoj školství, samosprávy, železnice, silnic, Sokola a i výstavnictví (Blatná město růží) je spojen s jejich jmény. Ona destrukce mezi šlechtou a národem pak symbolicky začíná na vyobrazení ze schůze českých spisovatelů v Obecním domě v roce 1918 od Emila Boháče, nazvaném Národní přísaha. Zde v této vážné a vznešené historické chvíli stál baron Ferdinand Hilprandt prokazatelně v první řadě vedle spisovatele Josefa Holečka, a přesto na tomto obraze z roku 1925 jeho nepřehlédnutelná postava úmyslně chybí. Druhou velkou ranou byla pro bývalého okresního starostu blatenského okresu a předsedu zdejší Národní rady pozemková reforma, která se v narativu postižené aristokracie rovnala legalizované krádeži. Ani prosby v okruhu prezidenta Masaryka neodvrátily ztrátu nejproduktivnější půdy z držby rodu a Ferdinanda Hilprandta stála pozemková reforma v podstatě život. Přišel o šlechtický titul, ornou půdu, funkce ve městě a okrese a tedy o přímé spojení s místním obyvatelstvem. Další destrukce tohoto vztahu se nedožil.

Závěrečné shrnutí

Diplomovou práci Anny Ježkové doporučuji k obhajobě pro její odborné (jak faktografické, tak i metodické) a i jazykové kvality.

V Praze 8. 6. 2020

Milan Hlavačka